

LEMURIA

uitgave van het
meditatiecentrum
'de kosmos'

UNIV.
LEIDEN
BIBL.

prins hendrikkade 142
amsterdam
tel. 67477
nr. 2
f 1,-

HET KAIF SYSTEEM

KAIF is het effect dat een persoon, idee, gebeurtenis, voorwerp enz. op iemand heeft. Maar het is verschillend van esthetisch genoeg of elke andere bekende van etiket voorziene ervaring.

Als een ervaring die alledaags of routine was, iemand een opgetogen gevoel geeft, kan dit Kaif zijn.

Nieuwe ervaringen kunnen al dan niet kaif hebben.

Herhaalde ervaringen die plezier of aantrekkelijke gewaarwordingen teweeg brengen hebben geen Kaif.

Eten, drinken, dansen, het ontmoeten van mensen, op bezoek gaan, reizen, lezen, zien, voelen, luisteren, denken - kunnen Kaif hebben.

De term voor iets dat Kaif bezit is Kaifdar - "Kaif-bevattend".

Iemand die het gevoel van Kaif in een ander of een aantal mensen kan oproepen wordt de Kaiyyaf genoemd. De leraar in Kaif wordt de Sahib-el-Kaif (Kaifmeester) genoemd.

Ook wordt de term Kaifiat gebruikt - wat iets als "hoe-zijn" betekent.

De Kaifmeester Barik Ali zei: "Kaif is het beslissende ingrediënt in een genoeg.

Als het er niet is, is er geen waarlijk genoeg. Als het er niet is, kunnen mensen zich afleiding bezorgen met geluk - dat is geen Kaifiat".

De Kaifmeester Ankabut zei: "Kaif wordt aan iets verleend. Het kan door wie of wat dan ook worden verleend. Als het verdwijnt blijft er slechts de dop over. Mensen eten doppen als zij geen noten kunnen krijgen".

De Kaifshinas is de kenner van Kaif. Hij kan Kaif waarderen. Hij kan niet in staat zijn het teweeg te brengen. Zijn huis kan onopgeruimd zijn. Maar het zal vol Kaif zijn.

Kaifju betekent een Zoeker van Kaif. Hij begint anderen te zien die Kaif waarderen, en probeert het te vinden waar het zich ook manifesteert.

Kaif wordt als een bevrediging in zichzelf gebruikt, of teneinde hogere staten van bewustzijn op te roepen, bekend als "de geheimen" (Asrar).

Kaif kan in elke gemeenschap gevonden worden, in elke tijd, onder alle omstandigheden. Het is niet gebonden aan aantal, geschiedenis, geografie.

Sommige beroepen worden geacht Kaifdar te bezitten. Hiertoe behoren die van staats-hoofd, bouwer, handwerker, dichter en ontwerpers van allerlei soort.

Weinig beroepen zijn verstoken van Kaif. Sommige plekken zijn moeilijker voor Kaifshinasi.

De term Kaif zelf is goedkoper geworden, zodat mensen die gebruiken als ze bedoelen "Dit is iets waarvan ik houd" of "Daar geniet ik van" of "Dit is bevredigend, aantrekkelijk, stimulerend". Je moet er voor zorg dragen hoe je zelf de term gebruikt, en ook hoe anderen die gebruiken, zodat de waarde ervan niet vermindert.

Kaif wordt heel gemakkelijk verslagen. Het wordt verslagen in zijn voorgenomen manifestatie door valse meningen, zelfoverschatting, door schijnheiligheid van allerlei aard.

Er is een gevaar in Kaif. Mensen die het waarnemen en hen niet respecteren of eren die Kaif bezitten, of Kaifdar situaties, plekken, enz. eerbiedigen, worden "tegen zichzelf gekeerd". Dit is een staat waarin iemands slechte eigenschappen sterker worden, en waar zijn zelfcontrole minder wordt, en waar zijn verborgen onplezierigheden zijn meest innerlijk wezen ondermijnen.

Kaif bestaat in vorm en gedaante, zowel als in vormeloosheid en gedaanteloosheid. Het ligt sluimerend in plekken en temidden van mensen waar het voor een lange tijd niet opgemerkt wordt. Dan zal pas de introductie van een bewuste Kaifshinas het in die gemeenschap weer aktiveren zodat het zijn plaats kan innemen om de mensheid te helpen.

Kaif is niet tot mensen beperkt, maar kan worden waargenomen door alle levende organismen.

Iets dat esthetisch bevredigend is of emotioneel stimulerend, kan tegelijkertijd van Kaif verstoken zijn.

Sommige oefeningen, die verschillen al naar de persoon, de plaats en de algehele situatie van zijn gemeenschap, verhogen Kaifshinasi.

Kaifmeesters onderwerpen hun leerlingen aan ervaringen, daartoe behorende voorvallen en andere dingen die Kaif hebben, of het kunnen teweegbrengen.

Kaif heeft een "ogenblik", genaamd Dumm-i-Kaif (Ademtocht van Kaif), gedurende welke het, bij wijze van spreken, kan worden "ingeademd". De Kaifshinas versterkt en bestendigt zijn waarnemingsvermogen ervan door de oefeningen die op dit "ogenblik" betrekking hebben.

Bij religieuze, muzikale en zelfs sociale ceremonieën is een Kaifdar aanwezig. Een van zijn activiteiten is het laten doordringen van Kaif in de handelingen op een ogenblik dat niet-geïnfomeerde toeschouwers zouden kunnen aannemen dat de mensen niets doen, of anders bezig zijn met een activiteit (zoals een recitatie) die slechts het voertuig is voor de toepassing van Kaif.

Speciale Kaif-vertrekken bestaan, waarin een individu met de juiste voorbereiding Kaif kan concentreren en bijeenbrengen, en het in zijn manifestaties bestuderen. In gedegeneerd gebruik doen zulke Kaif-vertrekken nog steeds dienst, soms als gebouwen waarin erediensten worden gehouden. Vaker nog worden zij als graftomben beschouwd, tot ruïnes vervallen omdat er geen klaarblijkelijk gebruik voor was, of schijnbaar voor andere doeleinden ingericht, als keukens of badhuizen.

Er bestaat een welbekend wachtwoord: Inna el-Kaif, hadha el-Saif (Stellig is Kaif een Zwaard).

Dientengevolge wordt het woord ZWAARD vaak gebruikt als een wachtwoord en zelfs als een synoniem voor de werking van Kaif.

Voorwerpen geladen met een zekere portie Kaif worden gegeven, geleend en gedragen door velen die weten. Deze, als Kaif-vertrekken, zijn in het algemeen vermold als iets functioneels, of het zijn anders gewone voorwerpen die met Kaif zijn geladen. Niet-ingewijden verwarren dit vaak met talismans of amuletten.

Het gezegde: "Kaif-alaik!" is een soort zeggens, die betekent: "Moge U Kaif bezitten!"

In Turkije was de Kaif-Agha de persoon aan wie de koninklijke Kaif was toevertrouwd. Hij was een Kaifdar, en kreeg in het algemeen ook een rechtsfunctie toebedacht.

Omdat de rokers ervan zich de term Kaif toegeëigend hebben om hun gewaarwordingen (onjuist) te beschrijven, is Hashish bekend geworden als Kief, een verkeerde uitspraak voor Kaif. Er bestaat, natuurlijk, geen echt verband.

MORAG MURRAY

Vertaling: Simon Vinkenoog

UIT: "New Research on Current Philosophical Systems", uitgegeven door The Octagon Press, Londen, 1968.

DE CHAKRA'S

Ieder mens is zich bewust van zijn stoffelijk lichaam. Hij voedt het, houdt het schoon, en als hij het bezeert krijgt hij de gewaarwording van pijn. Hij kent zijn handen en voeten en in de spiegel ziet hij zijn gezicht en zijn haar. Het is alles voor zijn zintuigen waarneembaar en dus ervaren wij het als waar en echt.

Het stoffelijk lichaam is samengesteld uit vaste stoffen, zoals het skelet en de spieren; uit vloeistoffen, zoals zijn bloed, en uit gassen, zoals de luchten in het hoofd en in de maag. Bij de gassen is het moeilijk vast te stellen of ze wel of niet tot het lichaam behoren. Het is bijna te ijl voor een vaste verbinding.

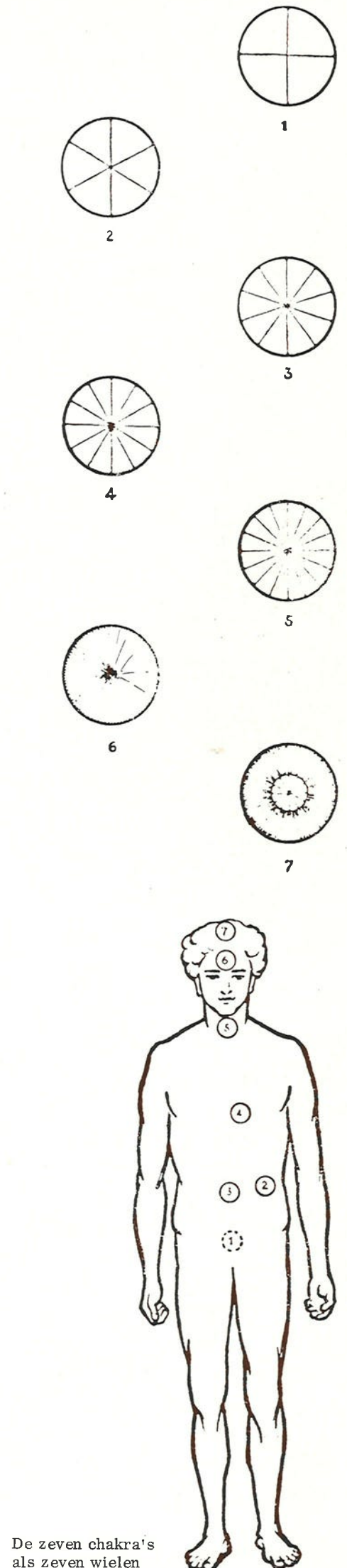
Toch zijn er nog ijlere elementen, ether of prana genaamd, waarbij onze materiele vaststelling of zij iets met ons lichaam te maken hebben nog moeilijker is, daar wij de aanwezigheid van deze ontastbare elementen nog nauwelijks kunnen vaststellen. Daar dit uit ether samengestelde lichaam echter van het grootste belang is voor onze stoffelijke verschijning en onze werkzaamheid op het stoffelijk gebied hecht men in de yoga en de esoterische wetenschappen bijzonder veel waarde aan dit etherlichaam. En niet ten onrechte, want het is als het ware de oorzaak van het stoffelijk lichaam.

Het stoffelijk lichaam hecht zich, bij zijn opbouw, aan het etherisch lichaam. Het etherisch lichaam, dat ongeveer dezelfde vorm heeft als het stoffelijk lichaam (het wordt daarom ook wel eens het etherisch dubbel genoemd) trekt de stof tot zich en dat is de lichaamsvorm die wij met onze zintuigen waarnemen. Het geeft vorm, het modelleert de stof tot een waarneembaar model, dat men kan zien, horen, ruiken, proeven, voelen. Hieruit is het ook te verklaren dat als wij ons stoffelijk lichaam niet al te ernstig beschadigen het weer volledig zijn oude vorm terugkrijgt vaak met alle liniëringen van de huid erbij. En dat scheidt voor de wetenschap in de toekomst ook de mogelijkheid om middelen te ontdekken waardoor ernstige beschadigingen en zelfs afgerukte ledematen weer volledig hersteld kunnen worden. Want in de meeste gevallen is het etherisch dubbel dan in het geheel niet beschadigd, en zal het mogelijk blijken opnieuw stof aan te hechten tot de oorspronkelijke lichaamsvorm weer hersteld is.

Zo goed als het stoffelijk lichaam bepaalde centra's kent, zoals bv. de hersenen, het ruggemerg of de maag of de nieren, enz., zo kent ook het etherisch lichaam zijn centra, die men in het oosten de chakra's noemt, ook wel de lotussen en in het westen vroeger de wielen of rozetten noemde.

Deze centra zijn van het allergrootste belang voor de mens, hun werkzaamheid bepaalt onze mogelijkheden in het leven. Het meer of minder instromen van energie vanuit deze centra in ons lichaam bepaalt of de mens actief of lui, intelligent of inbeciel, sterk of zwak, mooi of lelijk, bescheiden, ongeremd, brutaal of homofiel is en ga zo maar voort. Het geheim hiervan ligt in het feit dat de chakra's etherische tegenhangers zijn van de klieren van interne sekretie. Zoals het etherisch lichaam in zijn geheel de schepper is van het stoffelijk lichaam, zo zijn de centra's in het etherisch lichaam de scheppers van de stoffen die de endocriene klieren in het bloed brengen.

In het eerste nummer van Lemuria vindt u een plaatje van een mens, zittend in de lotushouding, terwijl op zijn lichaam de chakra's,

De zeven chakra's als zeven wielen

zeven in getal, staan afgebeeld. Dit zijn de zeven hoofdchakra's. Ieder van deze chakra's is weer in zeven onderchakra's te verdelen zodat er in totaal 49 zijn. In de marge van dit artikel vindt u dezelfde chakra's of lotussen maar nu als eenvoudig teken weergegeven in de vorm van een wiel of rad met spaken. U ziet daarbij dat al naar gelang de plaats op het lichaam (vergelijk de zittende man in het vorige nummer) er verschillende verdelingen in de cirkel zijn.

Elk cirkelsegment noemt men een blad, zodat de onderste een vierbladige, op een na de onderste een zesbladige, enz. tot en met de bovenste die een duizendbladige lotus kan worden genoemd. In het onderstaand lijstje vindt u de zeven voornaamste chakra's genoemd, daarna de westerse aanduiding en daar achter de klieren die hun stoffelijke tegenhanger zijn.

Indiase naam

1. Sahasrara chakra
2. Ajna chakra
3. Vishudda chakra
4. Anahata chakra
5. Manipura chakra
6. Svadhastana chakra
7. Muladhara chakra

Westerse naam

1. Hoofdcentrum
2. Centrum tussen de wenkbrauwen
3. Keelcentrum
4. Hartcentrum
5. Zonnevlucht centrum
6. Heiligbeen of geslachtscentrum
7. Centrum onder aan de ruggesgraad

Aantal bladen

1. 1000
2. 6 (of 2)
3. 16
4. 12
5. 10
6. 6
7. 4

Klier waarop het centrum werkt

1. Pijnappel (epiphyse)
2. Slijmklier (hypophyse)
3. Schildklier
4. Thymusklier
5. Pancreas
6. Geslachtsklieren
7. Schors van de bijnieren.

Een ieder die iets weet van de endocriene klieren zal nu begrijpen, van welk een door-slaggevende functie de chakra's zijn voor de vorm waarin ons leven zich ontwikkelt. En dat terwijl in de wetenschap nog lang niet alles bekend is omtrent deze buisloze klieren, die hun afscheiding direct in het bloed lozen. De endocrinologie zal in de toekomst nog vele belangrijke ontdekkingen moeten doen voordat het totale inzicht van deze afscheidingen op onze levensprocessen bekend zijn.

Ondertussen bemoeit de esoteriek zich reeds duizenden jaren met het ontwikkelen van deze klieren, door middel van de ontwikkeling der chakra's en zijn er hele yogasystemen ontwikkeld om hierover beheersing te krijgen. Het vaak besproken opwekken van het Kundalini vuur, dat als een slang opgerold ligt in het centrum aan het ondereinde van de ruggesgraad, komt hierbij vaak naar voren. Deze yoga's, die rechtstreeks op de chakra's inwerken, zijn in deze tijd, waar de mens zich steeds meer op het mentale richt vrijwel onbruikbaar en zelfs heel gevaarlijk, daar overstimulering zeer snel optreedt en tot catastrofale gevolgen kan leiden.

Duizendbladige lotus op het hoofd van de Buddha

Slechts in uitzonderlijke gevallen kan men hier met een helderziende Guru resultaten eiken.

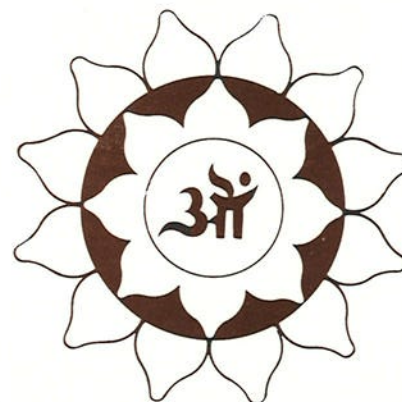
Toch moeten bepaalde chakra's ontwikkeld worden om verder te komen op het Pad van Eenwording en aangezien directe inwerking ongewenste gevolgen heeft, zullen wij moeten streven naar indirecte methoden en hier kan ons de kennis van de diverse chakra's tot grote hulp komen. Het is dan ook mijn bedoeling om in een aantal volgende nummers van Lemuria de zeven centra achtereenvolgens te behandelen. In het algemeen kan gezegd worden dat het etherisch lichaam de ziel van de materie genoemd zou kunnen worden en dat het in nauwe verbinding staat met de menselijke ziel en dat de oorzaak waardoor dit lichaam meer energie krijgt toegevoerd zal liggen in het feit of men bewuster van de energie van de ziel gebruik zal kunnen maken. Dit betekent dus groter bewustzijn van de ziel aankweken, of wel gevoeliger worden voor de trillingen die onze ziel uitzendt.

En hier komt onze gehele levenshouding, onze mentaliteit in het geding. Zijn wij bereid om naar de innerlijke stem te luisteren? Of zijn wij nog niet eens in staat deze stem te horen? Zijn wij bereid het offer te brengen en stil te zijn om te luisteren? Weten wij wat stilte is? Lopen wij niet hard weg van een plaats waar het stil is? Hebben wij misschien zelfs angst voor de stilte?

Het zijn deze vragen die wij rustig zullen moeten overwegen en die wij eerlijk tegenover ons zelf zullen moeten beantwoorden. Het kan onze eerste stap zijn op de Weg van Bevrijding.

Alleen als de mens zich volledig kan bevrijden van de hinderpalen die het stoffelijk lichaam hem oplegt kan hij zich ontwikkelen tot het goddelijk wezen, dat hij werkelijk is. Maar dat kan alleen, door tot beheersing te komen. Want alleen met de elementen die hij beheerst, is hij vrij om te doen en te laten wat hij wil.

De Hartchakra

DE GROTE INGEWIJDEN

*de ziel is de sleutel
van het universum*

Voorhoofds chakra tussen de wenkbrauwen als slang bij de farao Tutankamon

Eduard Schuré was een frans denker, schrijver en theosoof, die tegen het einde van de vorige eeuw een boek publiceerde dat, voor dit genre, een ongekend succes had: "De Grote Ingewijden". Levensbeschrijvingen van en beschouwingen over grote profeten en hervormers, waarvan ieder van hen bestemd is "de leer der Geheimen te laten zien van een andere zijde of van een nieuwe pleisterplaats van haar ontwikkelingsgang". "De Grote Ingewijden" heeft als ondertitel: Schets van de verborgen geschiedenis der Godsdiensten en beschrijft Rama, Krishna, Hermes, Mozes, Orfeus, Pythagoras, Plato en Jezus.

Reeds anno 1890 noemt Eduard Schuré de leegheid van een moderne tijd waarin het Mysterie is verdwenen en de mens zijn kosmische achtergronden is vergeten.

Deze tijd, bloeddorstig geregeerd door technici en technokraten (ons technisch speelgoed en automatische massamoord hebben niets met Wetenschap te maken), inderdaad het Nieuwe Babylon in al zijn luister van blinde zwarte krachten, dat het oude Babylon in kwaadaardigheid en vernietiging glorieus overtreft, verlangt diep verborgen en niet of nauwelijks bewust naar mistiek en religie. Een ontwakend verlangen naar god en de god in jezelf (hoe je het ook noemt) is trouwens het enige wat deze wereld nog redden kan en daarin ligt tevens het noodlottig falen van de kerken die een dergelijk verlangen niet herkennen in grote groepen jongeren en hun eerste onbewuste en logieserwijze wankele schreden op dit pad door middel van een verkeerd begrepen en vervolgde psychedeliese zogenaamde sub-kultuur. Kerken die moeten falen vanuit hun verkrampte en holle opvatting van mistiek, magie, religie en christendom.

"Maar sedert de Kerk haar eerste dogma niet meer kon handhaven tegenover de stellingen der Wetenschap en zich daarin heeft vastgelegd, als in een huis zonder vensters, het geloof tegenover de rede stellend als een oppermachtige en onbetwistbare wet; sedert de Wetenschap, verblind door haar ontdekkingen op het gebied van de stof zich van de psychiese en geestelijke wereld heeft afgewend en eenzijdig is geworden in haar leer, materialisties in haar beginselen en streven; sedert de Wijsbegeerte het spoor bijster raakte en onmachtig tussenbeide stond, van haar rechten afstand deed en tot verregaande twijfelzucht verviel, heeft een diepgaande verdeeldheid zich meester gemaakt van de ziel der gemeenschap en van die van elke persoonlijkheid".

"Vandaar een diepgaande tegenspraak, een verborgen oorlog, niet alleen tussen Kerk en Staat, maar ook in de Wetenschap zelf, in de boezem van elk kerkgenootschap, in het bewustzijn van alle denkende wezens. Want wie wij ook zijn, tot welke wijsgerige, esthetiese of maatschappelijke school wij behoren, in ons zetelen die beide vijandige, schijnbaar onverzoenlijke machten die uit de twee onuitroeibare behoeften van de mens geboren worden: de zucht naar Kennis, het verlangen naar Religie."

"De Wetenschap bepaalt zich uitsluitend tot het fysieke stoffelijk gebied; de Wijsbegeerte der zedekunde heeft de leiding over het verstand verloren; de Godsdienst beheerst nog wel tot op zekere hoogte de grote massa, maar beweegt zich niet meer op de hoge heuvelen der samenleving; nog altijd groot door liefdadigheid, blinkt hij niet meer uit door geloof. De geestelijke leidlieden van onze tijd zijn ongelovigen en twijfelaars, volkomen eerlijk en oprecht.

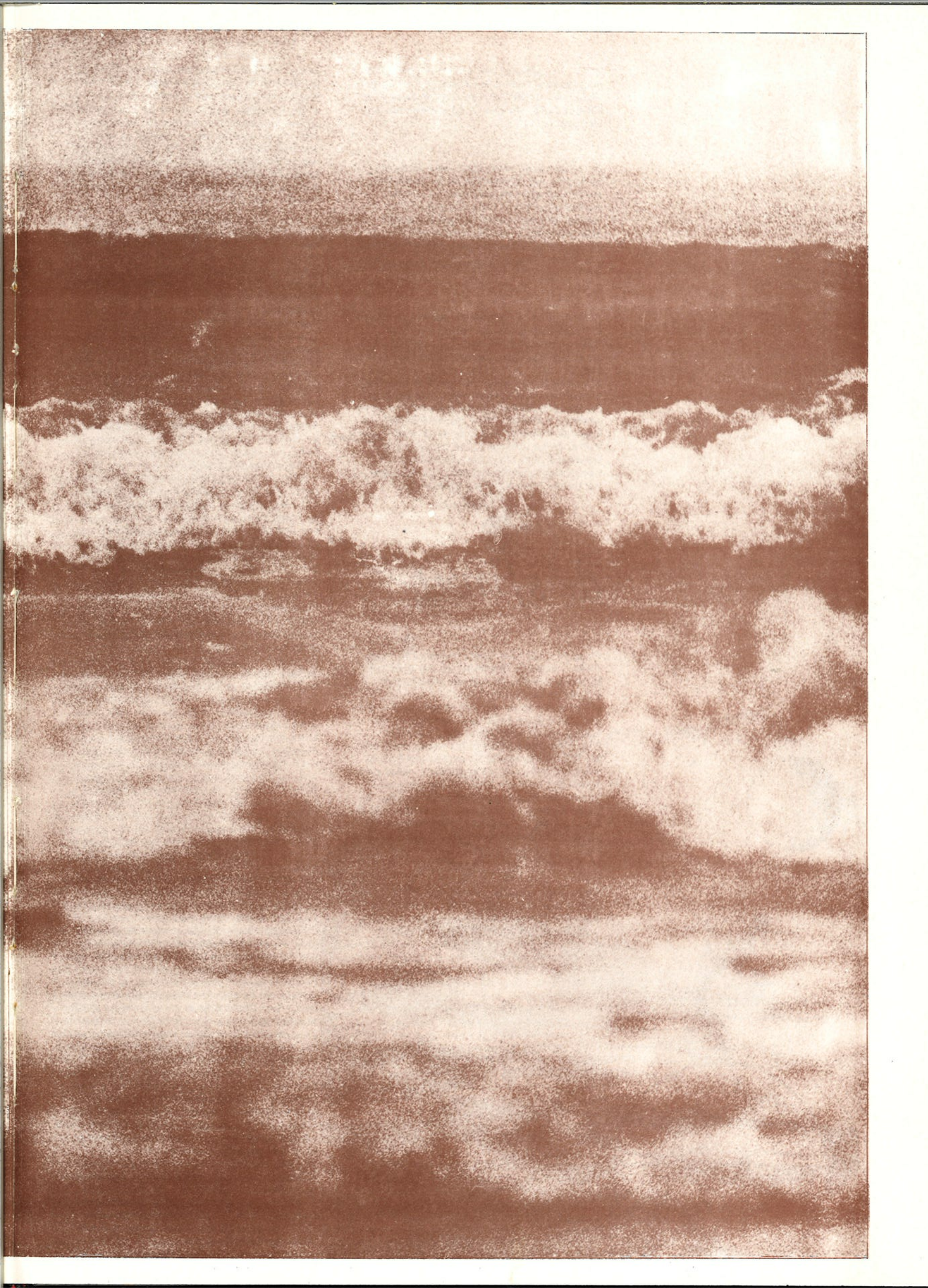
Maar zij twijfelen aan hun kunde en beschouwen elkaar met de glimlach van romeinse sterrewichelaars. In het openbaar of in de kringen van hun geestverwanten voorspellen zij de maatschappelijke katastrofen, zonder een redmiddel aan te wijzen, of verbergen hun sombere orakeltaal achter vage, voorzichtige bewoordingen. Onder zulke bescherming hebben letteren en kunst de zin voor het goddelijke verloren".

"Onder leiding van het materialisme, positivisme en scepticisme staan wij thans aan het einde van een eeuw met een vals begrip van Waarheid en Vooruitgang".

Woorden van Eduard Schuré die meer dan ooit aktueel zijn. De eenheid tussen wetenschap en religie, de verholde rode draad die door alle godsdiensten van de wereld loopt, toont Schuré in zijn beschouwingen over de Grote Ingewijden. Twisten, verschillen en tegenstrijdigheden aan de buitkant staan tegenover de harmonie van de Innerlijke Leer.

"De Waarheid was echter heel iets anders voor de wijzen en theosofen van het Oosten en van Griekenland. Zij wisten dat men haar niet kon bevatten en behouden zonder een beknopte kennis van de fysieke wereld; maar zij wisten dat zij vóór alles in ons zelf woont, in het intellectueel bewustzijn en geestelijk leven der ziel. Voor hen was de ziel de enige, goddelijke werkelijkheid, de sleutel van het Heelal. Door het volle meesterschap over hun wil en de ontplooiing van hun sluimerende vermogens bereikten zij dat brandpunt van leven, dat zij God noemden en welks licht mensen en wezens doet begrijpen."

Dat is het geheim van alle grote godsdiensten en niet voor niets staat ergens op het titelblad van dit oude en nog (of weer?) zo aktuele boek: de ziel is de sleutel van het universum.

O, blinde ziel! Verzamel uw kracht bij de toorts der Mysteriën en in de aardse nacht zult gij zien uw lichtend Dubbel, uw hemelse ziel. Volg die goddelijke leidsvrouw en laat zij uw geleidegeest zijn; want zij bezit de sleutel van uw vroegere en toekomstige bestaansvormen.

Uit het Egyptisch Dodenboek

Luister naar de innerlijke stem en schouw in de oneindigheid van Ruimte en Tijd. Dáár weerklinkt het lied der sterren, de stem der Getallen, de harmonie der sferen.

Elke zon is een gedachte van God en elke planeet een stoffelijke vorm van deze gedachte. Om de goddelijke gedachte te leren kennen, o zielen, moet gij de smartelijke weg van de zeven hemelen af en opklimmen. Wat doen de sterren? Wat vertellen de Getallen? Wat ontrollen de Sferen? O, verloren of geredde zielen, zij bezingen, vertellen, ontrollen-uw levenslot.

Hermes

de sfinx

Fragment uit "De Grote Ingewijden" van Eduard Schuré. Inleiding op het deel over Hermes - Toth, de eerste inwijder in Egypte in de heilige leer.

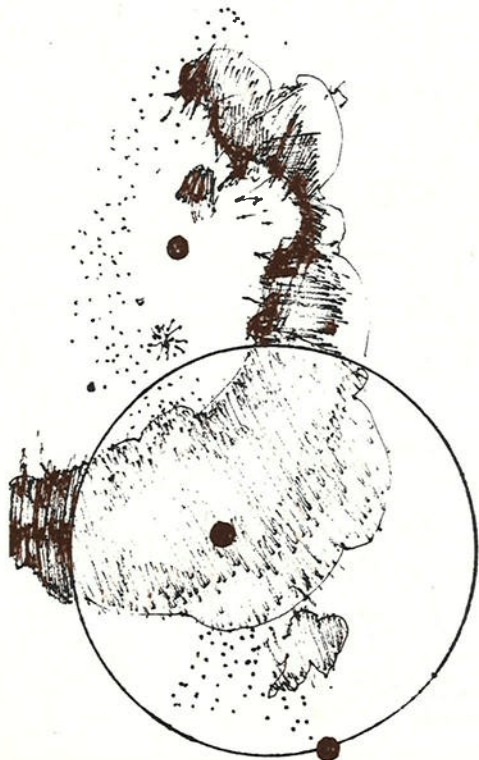
("Hermes zag de grote samenhang der dingen, en gezien hebbende, ontving hij de macht om te openbaren en te onhullen. Zijn gedachten schreef hij neer, doch wát hij schreef verborg hij grotendeel, met wijsheid zwiwend en sprekend, opdat gedurende het verdere bestaan van de wereld, naar deze dingen gezocht zou worden. En na de goden, zijn broeders, bevolen te hebben hem tot geleide te verstrekken, krom hij op naar de sterren".)

Tegenover Babylon, de duistere hoofdstad der onbepaalde dwingelandij, vormde het Egypte der oude wereld een waar bolwerk van de gewijde wetenschap, een school voor zijn beroemdste profeten, een vluchthaven en bewaarplaats van de edelste overleveringen der mensheid. Dank zij de talrijke opgravingen en de bewonderenswaardige gewrochten, is het Egypties volk ons heden ten dage beter bekend dan enige andere beschaving die aan de Griekse voorafding; want het ontrolt weer voor ons zijn in steen gegrifte geschiedenis. Men legt zijn gedenktekenen bloot, ontraadselt zijn beeldschriften en toch rest ons nog de taak door te dringen tot de diepste kern van zijn denken. Deze verborgen kern is de okkulte leer van zijn priesters. Deze leer, op wetenschappelijke wijze beoefend in de tempels, zorgvuldig omsluit in de Mysteriën, openbaart ons tegelijkertijd de ziel van Egypte, het geheim van zijn staatkunde, zijn gewichtige rol in de wereldgeschiedenis. Onze geschiedschrijvers spreken op dezelfde toon over de Farao's als over de dwingelanden van Ninivé en Babylon. Voor hen is Egypte een onbepaalde en op verovering beluste monarchie, gelijk Assyrië, met dit verschil allen dat het enige duizenden jaren langer heeft bestaan. Weten zij dat het koningschap in Assyrië de priester-

schap overheerste en als werktuig gebruikte, terwijl in Egypte de priesters het koningschap de wet voorschreven en nooit terugdeinsden, zelfs niet in de ernstigste tijden; de koningen aan hun wil onderwierpen, de dwingelanden verjoegen en steeds het land bleven regeren; en dat alles door een geestelijk overwicht, een diepe en verborgen wijsheid, die door geen enkele instelling van onderwijs in enig ander land of wanneer ook geëvenaard werd?

Ik kan het moeilijk geloven, want in plaats van ontelbare gevolgtrekkingen uit dit belangrijke feit te trekken, hebben onze geschiedschrijvers het nauwelijks opgemerkt en schijnen zij er geen waarde aan te hechten. Men hoeft volstrekt geen oudheidkundige of taalkenner te zijn om in te zien dat de onverzoonlijke haat tussen Assyrië en Egypte zijn oorsprong vindt in de twee tegenovergestelde beginselen die deze beide volken in de wereld vertegenwoordigen en dat het Egyptiese volk zijn langer bestaan te danken had aan een godsdienstig en wetenschappelijk grondverband dat hechter was dan alle omwentelingen.

Vanaf het Ariese tijdperk, door de woelige periode die op het Vediese tijdvak volgt, heen, tot aan de Perziese veroveringen en het Alexandrijnse tijdvak, d.w.z. gedurende een verloop van meer dan 5 duizend jaar, was Egypte het bolwerk van de zuivere en verheven leerstellingen, die samen de kennis der grondbeginselen vormen en die men de esoterische rechtzinnigheid van de Oudheid zou kunnen noemen. Vijftig dynastieën volgden elkaar op, de Nijl begroef hele steden onder haar slib, de Feniciërs overweldigden het land en werden weer verdreven, temidden van de eb en vloed der geschiedenis, onder de ogenschijnlijke afgodendienst van zijn uiterlijk veelgodendom, bewaarde Egypte de oude grondslag van zijn verborgen godenleer en priesterlijke organisatie. Het trotseerde de eeuwen, als de pyramide van Gizeh, half begraven onder het woestijnzand, maar toch ongeschonden. Dank zij deze onbeweegelijkheid van een sfinx die zijn geheimen weet te bewaren, deze weerstand van graniet, werd Egypte de spil waaromheen het godsdienstig denken van de mensheid een ontwikkelingsgang doormaakte op zijn tocht van Azië naar Europa. Judea, Griekenland, Etrurië, alle middelpunten van geestelijk leven gaven het aan-zien aan verschillende beschavingen. Maar waaruit putten zij anders hun grondbegrippen dan uit de levengevende schatvoorraad van het oude Egypte? Mozes en Orfeus schiepen twee godsdiensten, uiteenlopend en eerbiedwekkend; de een door zijn scherp belijnd monotheïsme, de ander door zijn schitterend veelgodendom. Maar in welke gietvorm ontwikkelde zich hun scheppingsgave? Waar vond de een de kracht, de volharding, de stoutmoedigheid om een half verwilderd Joods volk te hervormen als het brons in een smeltkroes, en waar vond de ander de toverkracht goden te doen spreken als een zuiver klinkende lier tot de ziel van zijn verrukte griekse barbaren? In de tempels van Osiris, in het aloude Thebe, dat de ingewijden noemden de Zonnestad of Zonneark - omdat dáár te vinden was de synthesis der goddelijke Kennis en alle geheimen der inwijding. Elk jaar, bij de zomer-zonnestilstand, als de regenvloeden over Abessinië losbarsten, verandert de Nijl van kleur en neemt die bloedrode tint aan waarvan in de Bijbel sprake is. De stroom wast tot de herfstnachtevening en begraaft onder zijn golven de gezichtseinder van zijn oevers. Maar op hun voetstukken van graniet, in het verblindend zonlicht, weerspiegelen de tempels, in de rotsen uitgehouwen, de dodensteden, de poorten en pyramiden, de majesteit hunner ruïnen in de Nijl, die herschape is in een zee. Zó heeft het Egypties priesterschap de eeuwen getrotseerd met haar organisatie en zinnebeelden, de verborgenheden van haar kennis die lange tijd ondoorgrondelijk zijn gebleven. In deze tempels.

grafkelders en pyramiden kwam zorgvuldig tot rijpheid de verheven leer van het Licht-Woord, van het universeel Woord, dat Mozes in zijn gouden ark zou bewaren en waarvan Christus de levende toorts zou worden.

De Waarheid is in zichzelf onveranderlijk; zij alleen leeft eeuwig, maar wisselt van woonstee, zowel als van vormen en haar openbaringen vinden met tussenruimten van tijd plaats. "Het licht van Osiris", dat vroeger voor de ingewijden de verborgenheden der natuur en de gewelven van de hemel verlichtte, werd voor immer gedoofd in de verlaten grafgesteenten. Verwezenlijkt is het woord dat Hermes tot Asklepios sprak: "O Egypte! Egypte! er zullen van U slechts ongelofelijke fabelen voor het nageslacht bewaard blijven en niets zal van U overschieten dan woorden in steen gegrift." Toch zouden wij een straal van de geheimzinnige zon der heiligdommen willen doen herleven door de geheime weg der oude Egyptiese inwijding te volgen, voorzover de innerlijke intuïtie en de verdwijnende straalbreking der eeuwen dit veroorloven. Maar voor wij de tempel binnentreden, willen wij een blik werpen op de grote overgangstijdperken die Egypte doormaakte vóór het tijdvak der Hyksos. Bijna even oud als ons vasteland klimt de eerste Egyptiese beschaving op tot het oude rode ras (nakomelingen van Atlantis) *1. De ontzaglijke sfinx bij de grote pyramide van Gizeh is haar werk. In de tijd dat de Delta (later ontstaan uit aanslibbingen van de Nijl) nog niet bestond, zetelde het monsterachtige symboliese dier reeds op zijn heuvel van graniet, in de nabijheid van de Lybische bergketen en zag de zee aan zijn voeten breken, waar heden de zandwoestijn zich uitstrekt.

De sfinx, het eerste scheppingsgewrocht van Egypte, is zijn voornaamste zinnebeeld, zijn sprekend kenteken geworden. De oudste priesterschap van de mensheid bouwde hem als symbool van de rustige en geweldige natuur in al haar geheimenis. Een mensenhoofd troont op het lichaam van een stier met leeuwenklauwen en arendsvleugels, die zijn lenden verbergen. Het is de aardse Isis, de natuur in de levende eenheid van haar rijken. Want deze lang vergeten priesterschapen wisten en leerden reeds dat in de grote ontwikkelingsgang de menselijke natuur uit de dierlijke is voortgekomen. In deze samenstelling van stier, leeuw, arend en mens liggen ook uitgedrukt de vier dieren uit het visioen van Ezechiël, die de vier voornaamste grondbestanddelen van de mikrokosmos en makrokosmos voorstellen: water, aarde, lucht en vuur, grondslag der okkulte kennis.

Als dan ook in latere eeuwen de ingewijden het heilige dier zien op de drempel van hun tempels of in de grafgesteenten, zullen zij dit geheim in hun binnenste voelen leven en in de stilte de vleugels van hun geest toeplooien over de innerlijke waarheid. Want vóór Oidipoes zullen zij weten dat de oplossing van het raadsel van de sfinx de mens is, de mikrokosmos, het goddelijk werktuig dat alle grondbestanddelen en krachten van de natuur in zich bevat. Het rode ras heeft geen ander gedenkteken van zichzelf nagelaten dan de sfinx van Gizeh, onweerspreekbaar bewijs dat het op zijn manier het grote vraagstuk had gesteld en opgelost.

*1

In een opschrift uit de tijd van de vierde dynastie wordt gesproken over de sfinx als een monument waarvan de oorsprong zich verloor in de nacht der tijden en dat toevallig onder de regering van deze vorst was gevonden, bedolven onder het woestijnzand, waar het gedurende vele geslachten vergeten was.

F. Lenormant: Histoire d'Orient II 55 - De vierde dynastie voert ons terug tot 4000 jaar voor Christus. Men oordele hieruit over de oudheid van de sfinx!

WOORDEN

Hoe kan ooit een mens van deze tijd zich los maken van de stof, opgevoed als hij is in een alles doordringende sfeer van materialisme en angst?

Hoe uit al het oorverdovend gekakel van die ontelbare hele of halve profeten, boeddhisten, soefi's, theosofen, zieners, yogi's, makrobioten, boeken, geschriften en traktaten de Waarheid te zeven?

Het is een bijna hopeloze strijd van ieder individu dat zich van deze dingen bewust wordt en onmiddellijk ten prooi is aan de meest grote verwarring.

Als een bezetene rent hij rond, kris kras tussen zijn lotgenoten, vallend en botsend als een primitief die voor het eerst een vliegtuig ziet. In paniek yoga-lessen nemend, na een paar weken omzwaaiend naar het zen-boeddhisme, waarna tegen een nieuwe goeroe wordt opgelopen die even hartstochtelijk wordt omhelsd, want hij heeft vooral haast, hij ligt eeuwen achter. Een besef dat tot nog grotere haast aanspoort.

Waar zijn vandaag de dag nog de bronnen van Kennis te vinden? En als ze te vinden zijn, zijn ze dan niet al bijna of helemaal opgedroogd? Verzand in de storm van zwaarheid, afgodendienst, haat en geweld van deze eeuw, die zijn weerga niet heeft, in geen enkele tijd?

Hoe kan een mens van 1969 de weg naar zichzelf nog terugvinden zonder stapelkrankzinnig te worden, dodelijk eenzaam of verslaafd aan middelen die tenminste de suggestie geven van een mistieke beleving?

Misschien door zijn hoofd koel te houden, zich niet te verdoven en kennis te nemen van dingen die nog zijn overgebleven. Hij zal, naarmate hij meer leest en ontmoet, ontdekken dat vele van de talloze instellingen op mistiek, religieus en wijsgerig gebied totaal zijn uitgehold en dat sommigen yoga onderwijzen en toepassen als gold het een veredeld soort ochtendgymnastiek.

Toch zal de oude kennis die zij blind hantieren nog veel waars bevatten en van nut blijken, en via hen zal hij in contact komen met anderen die wezenlijker inhoud weten te geven.

Haast je niet, want de Waarheid kan langs vele slingerpaden benaderd worden en de talloze stelsels, methodes en leringen voeren naar hetzelfde einddoel, maar de vormen zijn aangepast aan de verschillende mensentypen, karakters en kulturen. Zoek op je gemak daaruit de vorm die je het best past en probeer er zoveel mogelijk van te weten te komen.

Deze woorden uit "de Kosmos" zijn geschreven door mensen die niet méér weten dan jij, vat ze dus niet op als belerend of autoritair. De paniek was groot aan de Prins Hendrikkade toen de bijna onontwarbare achtergronden, eeuwen van denken en ontelbare variaties van het zo gemakkelijk aangevatte woord "Meditatie" aan het licht kwamen. Daarom ook is het gebouw zo lang dicht gebleven. Wanneer de mensen die het organiseren niet een heel klein beetje op de hoogte zijn van deze dingen, hoe kan dan ooit een meditatiecentrum functioneren?

Bezoek zijn o.a. gebracht aan de Stichting Yoga Nederland, de Internationale School voor Wijsbegeerte, de Theosofische Vereniging, dr. Schuurman van het Centrum voor Zelfbezinning, de Antroposofen, dr. Kwe Swan Liat van het Filosofisch Instituut te Leiden en dr. Lietaert Peerbolte. Al deze personen en instellingen zegden medewerking toe.

Meer dan ooit echter geldt: volg geen leiders. Ook niet als ze veel haar, een witte jurk en een wierrookstokje hebben of 1 keer in de 5 minuten uit de Bhagavad Gita citeren.

AHORA MAZDA

Ahora Mazda is de god van het licht uit de Zend-Avesta, het heilige boek van de oude Perzen, en tevens, met een lichte verbastering omdat het mooier klinkt in westerse oren, de naam van een 4 mans orkest dat géén popgroep is en géén jazzformatie. Ahora Mazda maakt muziek die daar ergens tussenin ligt, muziek ook waarin de magie een steeds grotere rol gaat spelen. Vanoudsher muntte de muziek van deze groep uit door fascinerende monotone ritmes, geheimzinnige geluiden en klankerupties die spotten met wat in vakkringen kommersjeel muziekmaken heet. De monotone ritmes zijn van lieverlede aangevuld met de stemmen van Peter en Rob, die hun bezwerende teksten zingen en zeggen, waar de weemoedige fluit van Rob elektrisch versterkt doorheen speelt. Ahora Mazda maakt enigszins vereenzaamde muziek, van een melancholie die misschien iets te maken heeft met een Mens die zijn oorsprong vergeten is en zoekt naar het verloren Paradijs. Klagelijke tonen die soms worden afgewisseld met klanken van een (door de abrupte overgang) verbijsterende extatische geilheid. Peter Abbink, Winky Abbink, Rob van Wageningen en Tony Schröder zijn weer bij elkaar na een korte periode van eksperimenteren in andere formaties. Zij vormen de vaste groep van "de Kosmos": Ahora Mazda.

Hier onder twee weemoedige teksten van Ahora Mazda, gemaakt door Peter Abbink, en geschreven in onvervalst abbink-engels.

I was sitting on a rock under the sea,
my mouth couldn't tell what my eyes did see,
those crazy buildings in this silent night,
those lazy fishes passing by my sight;
my lack of breath, the sound of bells,
the end is coming, my mind just tells.
relax and face that changing time,
somewhere a taste of eveningwine.
my soul is chained on a heavy weight,
they put on me since that killin' raid.
but now I feel the time is right,
I took a drink.

since then he died.

I can feel a power, a truly weird power,
on its way to destroy the earth.
I see an empty future, a very close future,
just to make things worse.

pay attention

this power shows evil, this power shows blood,
this power shows death, take care.
there's just one remedy against.
be cool and stay aware.

pay attention

if we go together and please don't forget her,
if we go we'll survive.
cause loneliness, bitterness, tearfulness,
hopelessness,
we'll kill them with our knives.

we can make it, yeah we'll make it,
we can make it, yeah we'll break it.

third ear band

De muziek van de Third Ear Band is religieuze muziek. Vier Engelse jongens: Glen Sweeney, Paul Minns, Richard Coff en Mel Davis, bijgestaan door Dave Tomlin en John Peel maken consequente muziek zonder concessies aan de oppervlakkige luisteraar.

De Third Ear Band heeft een plaat gemaakt en de naam van die plaat laat al weinig te raden over het karakter van de muziek:

"Alchemy"; een plaat die je niet even voor de gezelligheid op zet, want dan is hij onverteerbaar. Bij intense beluistering komt er echter iets over van de mistieke en magische bezieling van de Third Ear Band.

Komen er vage vermoedens van vergeten rijken van kennis en waarheid uit de nacht der tijden. De hoestekst spreekt van archetypen, oervormen van muziek en in die zin dus logieserwijze religieus. De Third Ear Band herinnert in het nummer Ghetto Raga zelfs aan Bach, maker van religieuze muziek bij uitstek. De muziek van "Alchemy" herinnert aan 1000 andere onnoembare dingen, maakt je bewust van nooit geziene landschappen in je ziel.

Deze vreemde fantastische plaats zal dan ook vaak worden gehoord in het meditatiecentrum "de Kosmos" en wie weet zelfs de Third Ear Band in levende lijve.

Op de EMI-plaat nr. SHVL 756 "Alchemy" staan de nummers: Mosaic, Ghetto Raga, Druid One, Stone Circle (kant 1), en Egyptian Book of the Dead, Area Three, Dragon Lines, Lark Rise (kant 2).

de kosmos verklaard...

voor langharigen met lange tenen

De zinsnede "het is uit met de pret, knip je haren maar af, trek mensenkleren aan, scheer je en gooi die rommel die om je nek hangt maar weg" is blijkbaar nogal hard aangekomen. Afgezien van het feit dat het een zin was die vrij logisch voortvloeide uit een, in de landelijke pers uit z'n verband gerukt, uitgebreid artikel in de Kosmoskrant "Lemuria", is het natuurlijk opvallend dat veel mensen alles relativeren (de samenleving, geld verdienen, wet en orde, gedragskodes en -afspraken) behalve zichzelf.

Sommige langharigen zullen de indruk hebben gehad dat het vroegere Fantasio zich met zo'n opmerking schaarde achter de establishment. Een establishment die lang haar en een bovengeschetste outfit altijd als kenmerkend voor de underdog heeft gezien en langharigen ook als zodanig behandelt. De langharige presenteert zichzelf nu natuurlijk eveneens als underdog als hij niet of nauwelijks aksepteert dat zijn uiterlijk wordt gerelativeerd. Waarom zou dat niet mogen? Het is immers een haardracht en een wijze van kleden die niet inferieur is aan een andere?

voor proletariërs

Fantasio is gesloten omdat er alleen nog maar plaats was voor een enorme drukte en een hoge omzet, waar de firma Heineken veel plezier aan beleefde. Dat neemt niet weg dat Fantasio van enorm belang geweest is voor de jongerensituatie en de emancipatie van het langharig werkschuw tuig in Nederland. Fantasio is niet overleden. Het leeft voort in alle delen van het land, in de tientallen Provadya?-klubs en in vele delen van Europa. De Kosmos is een uitbreiding met iets heel nieuws en begint van voorafaan.

Dat nieuwe is het element van bewustzijnsverruiming, eeuwenlang uitsluitend privilege voor rijken en aristocratie (in India was en is Yoga een aangelegenheid voor de hoogste kasten). Zolangzamerhand is het recht op onderwijs van gewone mensen wel alom aanvaard, maar waarom zou de ontwikkeling van min of meer verborgen vermogens en bewustzijnsverruiming voorbehouden blijven aan een elite?

Het meditatiecentrum "de Kosmos" is voor iedereen toegankelijk die f 12,50 per jaar of f5,- per kwartaal betaalt en f1,50 toegang per keer. Bedragen die ook voor de niet zo rijken in dit steenrijke land betaalbaar zijn, dachten we.

voor esoterici

Fantasio is gesloten omdat de binding met de stof wat al te groot werd. Voor overdenking en bezinning, zoeken naar het mysterie in jezelf en daarbuiten was het te druk, te lawaaiig en te warm; een Babylon of Ninivé overlopend van wereldse genoegens en begeerten. Toch heeft deze uitbarsting van energie, van nieuwe gedachten en leefwijzen een enorme invloed gehad op een begin van bewustwording bij veel mensen. Het werk

van Fantasio wordt voortgezet. De kinderen van "de Kosmos" zijn uitgezaaid en de vader is weer kind geworden. Een kind dat moeizaam pogingen doet dingen die het heeft verloren weer terug te vinden.

Mensen die misschien iets weten van deze dingen kunnen natuurlijk de rust van hun villa's in Zeist of in het Gooi blijven zoeken. Wordt er echter niet gezegd dat de waarlijk wijze, staande in het volle leven, genoeg heeft aan de rust van zijn ziel?

voor bezoekers

De eerste week van december hoopt het meditatiecentrum "de Kosmos" zijn poorten te openen, maar omdat de overheid niet bereid is om voldoende geld beschikbaar te stellen aan grote groepen jongeren, kan "de Kosmos" nog niet de hele week open zijn. Rijk en Gemeente rekenen immers uitsluitend met kommersjele programma's waar flink gezopen wordt (wordt daar niet eens iets aan gedaan in het kader van de strijd tegen "roesmidelen"?). "De Kosmos" wil echter op deze manier, waarbij bezoekers aan de kommersie worden overgeleverd, niet meer werken. Dat heeft tot gevolg: te weinig geld voor medewerkers en niet kommersjele programma's. Het voorlopig weekprogramma ziet er dan als volgt uit:

Maandag vanaf 18 uur
Hatha-yoga in de grote zaal onder leiding van medewerkers van de Stichting Yoga Nederland.
Raja-yoga in de meditatiekamer onder leiding van Ton Alberts.
Improvisationele muziek met Rob van Wageningen van Ahora Mazda in het Amfitheater.
Muziekinstrumenten voor bezoekers beschikbaar.
Theehuis, Restaurant en Bar open.

Dinsdag vanaf 20 uur
Medewerkersbespreking, toegankelijk voor geïnteresseerden.

Woensdag vanaf 18 uur
Ahora Mazda speelt in de grote zaal.
Platen, sfeerprojectie.
Audiovisuele meditatie of muzikant in het Amfitheater.
Theehuis, Restaurant, Bar en Meditatiekamer open.

Donderdag vanaf 18 uur
Jazz-sessies in de grote zaal.
Platen, sfeerprojectie.
Audiovisuele meditatie in de meditatiekamer.
Improvisationele muziek met Rob van Wageningen van Ahora Mazda in het Amfitheater.
Muziekinstrumenten voor iedereen beschikbaar.
Theehuis, Restaurant en Bar open.

Wanneer de financiële middelen het toelaten om ook op vrijdag en zaterdag open te zijn zal er aan de programmareeks een sessie met popmusici worden toegevoegd.

De plannen zijn in een vergevorderd stadium om in de schuur achter het gebouw van "de Kosmos" een Sauna te konstrueren (gemengd natuurlijk). We gaan proberen het in de loop van 1970 te realiseren.

Verder bestaat er in "de Kosmos" een filmproductiegroep (de eerste korte film is al gemaakt en komt binnenkort in "roulatie"), een redaktiegroep rond "Lemuria" en een politieke werkgroep (de Maatschappij tot Redding van de Maatschappij) waar ieder "Kosmos"-lid aan kan deelnemen.

lachen

Een van de grootste problemen van het meditatiecentrum "de Kosmos" is het niet te loochenen feit dat alles wat geschreven en gezegd wordt al gauw vreselijk pretentief en zwaar op de hand klinkt. En inderdaad, hoe we ook zoeken, in deze materie ontbreekt het aspekt humor geheel en al, lijkt het (de enige uitzondering is Zen). Dat is natuurlijk geen wonder. Begrippen als Kosmos, bewustzijnsverruiming, Mysterie, God en Ziel zijn zó immens dat we blij mogen zijn wanneer we het een beetje vatten, laat staan dat we er grappen over kunnen maken. Welk gewoon mens kan lachen om zoiets als het Heelal? Humor is een kwestie van relativeren, en je kunt alles wat met mensen te maken heeft nog relativeren, inclusief jezelf, maar aan de Kosmos of aan God (als je er waarde aan hecht) valt niets te relativeren.

De enige grap die overblijft en dat is dan ook echt om onbedaarlijk om te lachen, is de mogelijkheid dat het allemaal tevergeefs is. Al die miljoenen mensen die bidden, mediteren, worstelen met God en zichzelf, om niks. Wanneer er niks bestaat dan een lege ruimte waarin wat vuurbollen en steenklompen zeilen, onbestuurd en ongewild, waarop wat chemische fabriekjes leven met een elektrisch systeem dat zij ziel noemen en dat spoorloos verdwijnt wanneer dat fabriekje stopt, ondanks bibliotheken vol met geschriften en theorieën over leven na de dood, zielsverhuizing, gedoe met yoga en meditatie... Een vrolijke gedachte.

De zielen zijn gedachten van God zoals sterren en planeten, en leven in hun kosmiese omgeving, onbewust van hun geluk en goddelijke oorsprong. Om dit te beseffen moeten zij vergeten, verliezen en weer herwinnen. Daarom dalen zij af in de stof, door de 7 sferen heen (dit is de uitdrijving uit het Paradijs) tot de uiteindelijke stoffelijke mens is ontstaan, die moet leven en sterven en in die korte periode zijn goddelijke oorsprong weervinden.

